



KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.2.2012 r.
COM(2012) 35 final

2012/0022 (APP)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie statutu fundacji europejskiej (FE)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 1 final}

{SWD(2012) 2 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Fundacje odgrywają ważną rolę w UE, zwłaszcza w społeczeństwie obywatelskim. Dzięki swoim różnorodnym działaniom w wielu obszarach przyczyniają się one do realizacji podstawowych wartości i celów Unii, takich jak poszanowanie praw człowieka, ochrona mniejszości, zatrudnienie i postęp społeczny, ochrona i poprawa stanu środowiska naturalnego czy wspieranie postępu naukowo-technicznego. W tym kontekście wnoszą one znaczący wkład w osiąganie ambitnych celów inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, określonych w strategii „Europa 2020”¹. Ponadto wzmacniają one i ułatwiają aktywniejsze zaangażowanie obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w projekt europejski. W prowadzeniu swojej działalności fundacje napotykać jednak różne przeszkody na całym obszarze UE.

Komunikat w sprawie Aktu o jednolitym rynku² przyjęty w kwietniu 2011 r. uwypuklił potrzebę wyeliminowania rozdrobnienia rynku oraz barier i przeszkód utrudniających przepływ usług, innowacji i kreatywności w celu zapewnienia wzrostu i zatrudnienia oraz wspierania konkurencyjności. Podkreślono w nim ważną rolę wzmocnienia zaufania obywateli do jednolitego rynku oraz zapewnienia im możliwości czerpania wszystkich płynących z niego korzyści. W kontekście wkładu fundacji w gospodarke społeczną i w finansowanie innowacyjnych inicjatyw pożytku publicznego w Akcie o jednolitym rynku wezwano do działań zmierzających do usunięcia przeszkód napotykanych przez fundacje w działalności transgranicznej. Takie samo wezwanie zawarto w sprawozdaniu w sprawie obywatelstwa europejskiego z 2010 r. „Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE”³, w którym podkreślono znaczenie wzmocnienia europejskiego wymiaru działalności fundacji pożytku publicznego w celu wspierania działań obywateli na szczeblu UE.

Komisja podkreśliła także znaczenie rozwijania europejskich form prawnych dla podmiotów w sektorze gospodarki społecznej (np. fundacji, spółdzielni lub towarzystw ubezpieczeń wzajemnych) w swoim komunikacie „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej” z dnia 25 października 2011 r.⁴. Celem inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej jest wspieranie rozwoju przedsiębiorstw koncentrujących się przede wszystkim na osiągnięciu oddziaływania społecznego dzięki swojej działalności, a działania w ramach inicjatywy dotyczą również tych podmiotów gospodarki społecznej, w tym fundacji (i przynoszą im korzyści), które spełniają ogólne kryteria „przedsiębiorstw społecznych” określone w komunikacie.

W swojej rezolucji przyjętej w odpowiedzi na przyjęty przez Komisję Akt o jednolitym rynku Parlament Europejski wezwał do stworzenia odpowiednich ram prawnych dla fundacji (jak również dla towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i stowarzyszeń); opowiedział się on za wprowadzeniem statutu dla tych podmiotów prawnych w swoim pisemnym oświadczeniu

¹ COM(2010) 2020.

² COM(2011) 206.

³ COM(2010) 603.

⁴ COM(2011) 682.

84/2010 z marca 2011 r.; ponadto wezwał on Komisję do działania na rzecz osiągnięcia tego celu w swoich poprzednich rezolucjach z lat 2009 i 2006⁵. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny opowiedział się za statutem w swojej opinii wydanej z inicjatywy własnej w 2010 r.⁶, w której przedstawił refleksje na temat sposobu opracowania takiego statutu, natomiast Komitet Regionów poparł ogłoszenie przez Komisję w Akcie o jednolitym rynku inicjatywy w sprawie fundacji⁷.

1.2. Podstawa i cele wniosku

Fundacje nie mogą skutecznie przekazywać środków finansowych w działalności transgranicznej w UE. Podejmując decyzję o działaniach transgranicznych, muszą one przeznaczyć część zebranych zasobów na doradztwo prawne i spełnienie wymogów prawno-administracyjnych określonych w krajowym prawodawstwie różnych państw.

Niniejsza inicjatywa wprowadza nową europejską formę prawną, której celem jest ułatwienie tworzenia i prowadzenia fundacji na jednolitym rynku. Pozwoli ona fundacjom na skuteczniejsze przekazywanie środków prywatnych na cele pożytku publicznego w skali transgranicznej w ramach UE. To z kolei powinno zapewnić – na przykład dzięki niższym kosztom dla fundacji – dostępność większych środków na działalność związaną z celami pożytku publicznego, a tym samym powinno przynieść korzystne skutki dla dobra publicznego obywateli europejskich oraz dla całej gospodarki UE.

Szczególne sytuacje fundacji politycznych, które są powiązane z partiami politycznymi na poziomie europejskim, nie stanowi przedmiotu niniejszego wniosku. Od 2007 r. fundacje te podlegają szczególnym przepisom prawa unijnego, zwłaszcza jeśli chodzi o ich dostęp do finansowania ze środków UE (podobnie jak partie polityczne na poziomie europejskim)⁸. Komisja dokonuje obecnie przeglądu tych przepisów i jeszcze w 2012 r. przyjmie wniosek ustawodawczy służący ich zmianie⁹.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Przy opracowywaniu niniejszego wniosku Komisja w dużym stopniu korzystała z pomocy ekspertów zewnętrznych i nawiązała intensywne kontakty z różnymi stronami zainteresowanymi.

Po pierwsze, w 2008 r. zrealizowano i opublikowano studium wykonalności, wykonane przez konsorcjum, w skład którego wchodziły Max Planck Institute for Comparative and International Private Law w Hamburgu oraz uniwersytet w Heidelbergu (Centrum Inwestycji

⁵ Rezolucja PE z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie jednolitego rynku dla Europejczyków (2010/2278(INI)); pisemna deklaracja 84/2010, P7 DCL(2010)0084; rezolucja PE z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej (2008/2250(INI)); rezolucja PE z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ostatnich działań i perspektyw w dziedzinie prawa spółek (2006/2051(INI)).

⁶ INT/498 - CESE 634/2010 – kwiecień 2010 r.

⁷ CdR 330/2010 fin.

⁸ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1524/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania.

⁹ Program prac Komisji na 2012 r., pozycja nr 76.

Społecznych)¹⁰; sugerowano w nim, że preferowanym wariantem polityki dla rozwiązania zidentyfikowanych problemów byłby statut fundacji europejskiej (z uwzględnieniem lub bez uwzględniania zagadnień podatkowych).

Po drugie, w okresie między lutym a majem 2009 r. Komisja prowadziła konsultacje społeczne w sprawie zaleceń wynikających ze studium wykonalności. Fundacje wyraziły silne poparcie dla statutu, podczas gdy władze krajowe oraz, w pewnym stopniu, organizacje biznesowe były bardziej sceptyczne, jeśli chodzi o potrzebę i możliwość istnienia takiej formy prawnej. W trakcie ogólniejszych konsultacji w sprawie komunikatu „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” w latach 2010–2011 również stwierdzono duże zainteresowanie statutem wśród sektora instytucji niekomercyjnych.

Ponadto Komisja zebrała dalsze informacje o konkretnych napotykanym problemach w drodze dyskusji dwustronnych z fundacjami, w szczególności w trakcie „Tygodnia Fundacji Europejskich” („European Foundation Week”) w czerwcu 2010 r. oraz w kontaktach z Europejskim Centrum Fundacji (EFC).

Komisja zebrała także od organów krajowych informacje dotyczące odnośnego prawodawstwa krajowego za pośrednictwem kwestionariusza, a następnie w drodze dyskusji w ramach Grupy Ekspertów w zakresie Prawa Spółek (CLEG)¹¹ w latach 2009, 2010 i 2011. Wiele państw członkowskich wyraziło zastrzeżenia co do potrzeby wprowadzania nowych europejskich form prawnych, w tym dla fundacji.

Komisja uwzględniła wspomniane powyżej uwagi i obawy przy tworzeniu projektu wniosku, opierając się na analizie potrzeb fundacji oraz krajowych systemów prawnych, a także wybierając rozwiązania (np. pod względem zakresu inicjatywy), w przypadku których można łatwiej osiągnąć kompromis ze względu na różnorodność przepisów prawa krajowego.

Ocena skutków opiera się na danych zebranych zgodnie z powyższym opisem. Ogólny zidentyfikowany problem polegał na tym, że ze względu na różnorodność krajowych przepisów prawa cywilnego i podatkowego transgraniczna działalność fundacji okazywała się kosztowna i kłopotliwa oraz że w efekcie możliwość transgranicznego przekazywania środków finansowych na cele pożytku publicznego za pośrednictwem fundacji okazała się w dużym stopniu niewykorzystana. Bardziej szczegółowe problemy dotyczyły niepewności co do uznania fundacji za podmiot pożytku publicznego w innych państwach członkowskich, kosztów gromadzenia i dystrybucji środków finansowych w skali transgranicznej oraz ograniczonych darowizn transgranicznych.

Rozważono następujące warianty: (1) brak nowych działań w ramach polityki na szczeblu UE; (2) kampania informacyjna oraz dobrowolna karta jakości; (3) statut fundacji europejskiej (z uwzględnieniem lub bez uwzględniania zagadnień podatkowych); oraz (4) ograniczona harmonizacja przepisów o fundacjach.

Wariant polegający na *braku nowych działań w ramach polityki na szczeblu UE* oznaczałby zdanie się na istniejące inicjatywy, w tym postępowania w sprawach uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i prace w obszarze opodatkowania, zapewnienie

¹⁰ Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/eufoundation/feasibilitystudy_en.pdf, dalej „studium wykonalności”.

¹¹ CLEG składa się z krajowych ekspertów w zakresie prawa spółek reprezentujących administracje krajowe i zbiera się trzy razy do roku pod przewodnictwem DG ds. Rynku Wewnętrznego i Usług.

kompletności wdrożenia dyrektywy usługowej, inicjatywy o charakterze nieustawodawczym w obszarze badań naukowych, a także inicjatywy sektora fundacji wspierające darowizny transgraniczne.

Wariant polegający na *kampanii informacyjnej* polegałby na dążeniu do poszerzenia wiedzy fundacji o ich prawach i obowiązkach wynikających z przepisów krajowych w działalności o charakterze transgranicznym. Ponadto *karta jakości*, która zostałaby opracowana przez fundacje na zasadach dobrowolnych, wraz z powiązaniem z nią „europejskim znakiem jakości”, przyznawanym fundacjom spełniającym warunki określone w karcie, byłaby środkiem zmierzającym do zapewnienia jakości i wiarygodności działalności fundacji.

Wariant obejmujący *statut fundacji europejskiej bez uwzględniania zagadnień podatkowych* stanowi propozycję alternatywnej formy prawnej dla fundacji; nie wymagałby on zmian istniejących form fundacji krajowych, a jego stosowanie byłoby dobrowolne. Statut ustanawiałby określone wymogi (np. minimalny poziom aktywów założycielskich, cele pożytku publicznego uzgodnione w większości państw członkowskich) dla podmiotów pragnących zyskać status fundacji europejskiej.

Wariant obejmujący *statut fundacji europejskiej z uwzględnieniem zagadnień podatkowych* dodatkowo wiązałby się z wymogiem, aby państwa członkowskie traktowały fundację europejską jako równoważną wobec krajowych fundacji pożytku publicznego, a tym samym przyznawały jej te same korzyści podatkowe, które przysługują tym krajowym fundacjom. Analogiczne rozwiązanie miałyby zastosowanie do darczyńców i beneficjentów fundacji europejskiej.

Ograniczona harmonizacja przepisów o fundacjach oznaczałaby harmonizację tych wymogów, których spełnienie jest obowiązkowe, aby fundacja mogła dokonać rejestracji i prowadzić działalność za granicą, tzn. akceptowalne cele fundacji pożytku publicznego, minimalny poziom aktywów, wymogi rejestracyjne oraz niektóre aspekty zarządzania wewnętrznego. Państwa członkowskie musiałyby zezwolić fundacjom spełniającym zharmonizowane kryteria na prowadzenie działalności na ich terytorium bez nakładania dodatkowych wymogów. Rozważano także warianty polegające na ściślejszej harmonizacji przepisów krajowych dotyczących fundacji oraz na harmonizacji sposobów traktowania fundacji i ich darczyńców pod względem podatkowym.

Analiza skutków proponowanych wariantów wykazała, że statut fundacji europejskiej z automatycznym stosowaniem niedyskryminującego traktowania pod względem podatkowym będzie najwłaściwszym wariantem, eliminującym przeszkody transgraniczne dla fundacji i darczyńców oraz ułatwiającym skuteczne przekazywanie środków finansowych na cele pożytku publicznego.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawę prawną proponowanego rozporządzenia w sprawie statutu fundacji europejskiej stanowi art. 352 TFUE, który zapewnia właściwą podstawę prawną w sytuacji, gdy żadne inne postanowienie Traktatu nie daje instytucjom UE niezbędnych uprawnień do przyjęcia środka.

Artykuł 352 jest podstawą prawną dla istniejących europejskich form prawnych w dziedzinie prawa spółek, tzn. spółki europejskiej, europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych i spółdzielni europejskiej. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdził w swoim wyroku¹² w sprawie spółdzielni europejskiej, że art. 352 stanowi właściwą podstawę prawną.

3.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Proponowane działanie jest w pełni zgodne z zasadą **pomocniczości**. Działanie UE jest konieczne dla wyeliminowania istniejących obecnie barier i ograniczeń krajowych, które napotykać fundacje działające w skali transgranicznej w UE. Obecna sytuacja pokazuje, że problem ten nie został właściwie rozwiązany na szczeblu krajowym i że jego transgraniczny charakter wymaga wspólnych ram dla zwiększenia mobilności fundacji. Działanie podjęte przez same tylko państwa członkowskie nie pozwoliłoby jednolitemu rynkowi zapewnić optymalnych rezultatów dla obywateli UE. Niniejsza inicjatywa daje fundacjom możliwość wyboru proponowanej europejskiej formy prawnej, ułatwiając w ten sposób ich działalność transgraniczną.

Proponowane działanie byłoby odpowiednie i nie wykraczałoby poza to, co jest konieczne dla zadowalającego osiągnięcia postawionych celów, tym samym zapewniając zgodność z zasadą **proporcjonalności**. Ma ono na celu stworzenie nowej formy prawnej o charakterze dodatkowym wobec form krajowych, pozostawiając bez zmian istniejące już przepisy prawa krajowego. Działanie to dawałoby państwom członkowskim wybór oraz możliwość utrzymania w mocy i rozwijania krajowych form prawnych. Ponadto, w odniesieniu do opodatkowania, nie zastąpiłoby ono przepisów państw członkowskich w sprawie traktowania fundacji pożytku publicznego (i ich darczyńców) pod względem podatkowym nowym zbiorem zharmonizowanych przepisów, ale w jego wyniku istniejące przepisy byłyby automatycznie stosowane do fundacji europejskiej (i jej darczyńców). Proponowane działanie dotyczyłoby najistotniejszych przeszkód napotykanych przez fundacje w działalności transgranicznej, bez ustanawiania wyczerpujących przepisów mających zastosowanie do fundacji europejskiej i bez wprowadzania nowego zbioru przepisów podatkowych.

3.3. Wybór instrumentu prawnego

Rozporządzenie jest najwłaściwszym sposobem zapewnienia jednolitości statutu we wszystkich państwach członkowskich, ponieważ europejska forma prawna wymaga jednolitego i bezpośredniego stosowania przepisów na obszarze całej UE.

4. SZCZEGÓŁOWE OMÓWIENIE WNIOSKU

Rozdział I (Przepisy ogólne) określa *przedmiot, przepisy mające zastosowanie* do FE oraz *zbiór definicji* dla zapewnienia jasności terminów stosowanych do celów niniejszego rozporządzenia.

Określa on *główne cechy* fundacji europejskiej (FE): FE jest podmiotem realizującym cel pożytku publicznego, posiadającym osobowość prawną oraz pełną zdolność prawną we wszystkich państwach członkowskich UE; posiada ona wymiar transgraniczny pod względem działalności lub celu statutowego, polegający na prowadzeniu działalności w przynajmniej dwóch państwach członkowskich; aktywa założycielskie FE są równoważne kwocie przynajmniej 25 000 euro. FE może prowadzić działalność gospodarczą pod warunkiem, że

¹² C-436/03 Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

zyski są przeznaczane na realizację jej celu (celów) pożytku publicznego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wyczerpujący wykaz celów pożytku publicznego przyjętych w przepisach prawa cywilnego i podatkowego państw członkowskich większości państw członkowskich przedstawiono w imię zapewnienia pewności prawa.

Rozdział II (Tworzenie FE) określa *metody tworzenia* FE, minimalną treść statutu oraz wymogi dotyczące rejestracji.

Jeżeli chodzi o sposób *tworzenia*, FE może zostać utworzona *ex nihilo* (w drodze rozporządzenia testamentowego, aktu notarialnego lub pisemnego oświadczenia osoby fizycznej i/lub prawnej bądź organu publicznego zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego), w drodze *połączenia* podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w jednym lub więcej niż jednym państwie członkowskim bądź w drodze *przekształcenia* krajowego podmiotu pożytku publicznego utworzonego zgodnie z prawem w państwie członkowskim w fundację europejską.

W rozdziale tym określono wykaz dokumentów i danych, które należy złożyć wraz z wnioskiem o *rejestrację* i które podlegają ujawnieniu. Ponadto dla ułatwienia procesu rejestracji wymaga się, aby organy rejestrujące współpracowały ze sobą w zakresie dokumentów i danych dotyczących FE.

Rozdział III (Organizacja fundacji europejskiej) określa zasady dotyczące rady zarządzającej, dyrektorów zarządzających i rady nadzorczej, w tym zasady dotyczące konfliktu interesów. Dla zapewnienia wiarygodności i zaufania, FE musi stosować wysokie standardy w zakresie przejrzystości i odpowiedzialności.

Rozdział IV (Siedziba prawna i jej przeniesienie). FE może przenieść swoją siedzibę statutową do innego państwa członkowskiego przy zachowaniu swojej osobowości prawnej i bez konieczności likwidacji.

Rozdział V (Udział pracowników i wolontariuszy) zawiera przepisy dotyczące informowania pracowników i wolontariuszy oraz konsultacji z pracownikami i wolontariuszami zgodnie z odnośnymi przepisami UE. Wniosek nie zawiera przepisów dotyczących udziału pracowników w radzie, gdyż bardzo niewiele państw przewiduje w podmiotach pożytku publicznego ich udział na szczeblu rady.

Rozdział VI (Rozwiązanie FE). Rozporządzenie dopuszcza *przekształcenie* FE z powrotem w podmiot pożytku publicznego podlegający prawu państwa członkowskiego, w którym ma on swoją siedzibę statutową, pod warunkiem, że przekształcenie jest dopuszczone w statucie danej FE. Rozporządzenie zawiera ponadto przepisy dotyczące *likwidacji* w przypadkach, gdy cel istnienia FE został osiągnięty lub nie może być osiągnięty, gdy upłynął okres, na jaki została ona powołana, lub gdy utraciła ona wszystkie swoje aktywa.

Rozdział VII (Nadzór państw członkowskich) nadaje daleko idące uprawnienia właściwym krajowym organom nadzorczym, aby umożliwić im skuteczne nadzorowanie działań podmiotów pożytku publicznego, za które są one odpowiedzialne. Zostały one na przykład wyposażone w uprawnienia pozwalające im zatwierdzać zmiany celu istnienia danej FE, badać sprawy FE, wydawać ostrzeżenia radzie zarządzającej oraz nakazywać radzie zarządzającej przestrzeganie statutu FE, niniejszego rozporządzenia i stosownych przepisów prawa krajowego, odwoływać lub wnioskować o odwołanie członka rady w sądzie bądź likwidować lub wnioskować o likwidację FE w sądzie. Wprowadzony został ponadto wymóg,

aby organy nadzorcze współpracowały ze sobą i prowadziły wzajemną wymianę informacji, a ponadto uwzględniono przepisy dotyczące współpracy organów rejestrujących i organów nadzorczych z organami podatkowymi.

Rozdział VIII (Traktowanie pod względem podatkowym). Rozporządzenie przewiduje automatyczne stosowanie do FE i ich darczyńców tych samych korzyści podatkowych, które są udzielane krajowym podmiotom pożytku publicznego. Wynika to z tego, że państwa członkowskie będą miały obowiązek traktowania FE jako równoważnej względem podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem danych państw członkowskich. Darczyńców oraz beneficjentów FE należy traktować zgodnie z tą samą zasadą.

Rozdział IX (Przepisy końcowe) zawiera wymóg, aby państwa członkowskie ustanowiły przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmowały wszystkie środki konieczne do zapewnienia ich stosowania. Wniosek zawiera klauzulę przeglądową.

5. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

6. INFORMACJE DODATKOWE

Proponowane rozporządzenie ma znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie statutu fundacji europejskiej (FE)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego¹³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁴,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁵,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podmioty pożytku publicznego, dzięki swoim działaniom w wielu obszarach, przyczyniają się do realizacji podstawowych wartości i celów Unii, takich jak poszanowanie praw człowieka, ochrona mniejszości, zatrudnienie i postęp społeczny, ochrona, zachowanie i poprawa stanu środowiska naturalnego czy wspieranie postępu naukowo-technicznego.
- (2) Ramy prawne, w których podmioty pożytku publicznego prowadzą swoją działalność w Unii, opierają się na prawie krajowym, bez harmonizacji na szczeblu Unii. Ponadto między państwami członkowskimi istnieją znaczące różnice w przepisach prawa cywilnego i podatkowego. Różnice te sprawiają, że działalność transgraniczna podmiotów pożytku publicznego jest kosztowna i kłopotliwa. W efekcie możliwość transgranicznego przekazywania środków finansowych na cele pożytku publicznego pozostaje w dużym stopniu niewykorzystana.

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (3) Uwzględniając problemy napotymane przez podmioty pożytku publicznego oraz fakt, że nie istnieje żadna inna europejska forma prawna, którą mogłyby one wykorzystać do prowadzenia swojej działalności, należy przewidzieć europejską formę prawną przeznaczoną specjalnie dla takich podmiotów, które mogłyby zostać tworzone w całej Unii. Taka forma prawna powinna być możliwie jak najbardziej jednolita w całej Unii, aby jak najlepiej wspierać transgraniczną działalność na rzecz pożytku publicznego.
- (4) Parlament Europejski przyjął rezolucje: dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie jednolitego rynku dla Europejczyków¹⁶, dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej¹⁷ oraz dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ostatnich działań i perspektyw w dziedzinie prawa spółek¹⁸, a także wydał pisemne oświadczenie dnia 10 marca 2011 r. na temat ustanawiania europejskich statutów dla towarzystw wzajemnych, stowarzyszeń i fundacji¹⁹, w którym wezwał do stworzenia statutu fundacji europejskiej.
- (5) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał dnia 28 kwietnia 2010 r. opinię w sprawie statutu fundacji europejskiej²⁰. Komitet Regionów wydał dnia 1 kwietnia 2011 r. opinię w sprawie Aktu o jednolitym rynku²¹. W obu opiniach poparto inicjatywę Komisji zmierzającą do ustanowienia statutu fundacji europejskiej.
- (6) Fundacja europejska (dalej „FE”) powinna podlegać przepisom prawa materialnego określonym w niniejszym rozporządzeniu oraz postanowieniom statutu FE. Przepisy prawa krajowego stosowane do podmiotów pożytku publicznego powinny mieć zastosowanie w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozporządzeniu lub w statucie FE bądź w sprawach tylko częściowo w nich uregulowanych.
- (7) FE powinna dążyć wyłącznie do celów pożytku publicznego, rozumianych jako cele przynoszące korzyści dla szeroko określonej grupy beneficjentów. Ponieważ działalność podmiotów pożytku publicznego koncentruje się na obszarach istotnych dla obywateli Unii Europejskiej i gospodarki europejskiej, taki zakres przyniósłby największe korzyści pod względem społecznym, gospodarczym i pod względem środowiska naturalnego. Dla zapewnienia pewności prawa cel pożytku publicznego należy zdefiniować w postaci wyczerpującego wykazu celów.
- (8) Głównym celem statutu jest wyeliminowanie przeszkód napotypanych przez fundacje przy prowadzeniu działalności transgranicznej w ramach Unii. Działanie Unii powinno zatem koncentrować się na tych podmiotach pożytku publicznego, które prowadzą już działalność w innych państwach członkowskich lub mają taki zamiar, wskazany w ich statucie.
- (9) FE powinna dysponować aktywami o określonej minimalnej wartości, co zapewni jej wiarygodność wobec darczyńców i organów publicznych i udowodni poważne traktowanie swojego celu oraz będzie przeciwdziałać nadużywaniu tej formy

¹⁶ 2010/2278(INI).

¹⁷ 2008/2250(INI).

¹⁸ 2006/2051(INI).

¹⁹ Pisemna deklaracja 84/2010, P7_DCL(2010)0084.

²⁰ INT/498 - CESE 634/2010 – kwiecień 2010 r.

²¹ CdR 330/2010 fin.

prawnej. Wymóg posiadania aktywów o określonej minimalnej wartości nie powinien jednak powodować zbyt wysokich kosztów utworzenia fundacji europejskiej, co utrudniłoby wykorzystywanie tej formy prawnej.

- (10) Dla zapewnienia pełnej zdolności do działania, FE powinna posiadać osobowość prawną oraz zdolność prawną i pełną zdolność do czynności prawnych we wszystkich państwach członkowskich oraz powinna mieć możliwość podejmowania dowolnej działalności niezbędnej do realizacji jej celu pożytku publicznego pod warunkiem, że jest to zgodne z jej statutem i niniejszym rozporządzeniem.
- (11) Możliwość prowadzenia działalności gospodarczej, związanej i niezwiązanej z celem pożytku publicznego FE, zapewniłaby FE znaczące źródło finansowania i byłaby sposobem zwiększenia dostępnych środków finansowych dla realizacji celów pożytku publicznego, więc należy ją dopuścić. W celu zapewnienia właściwego wykorzystywania aktywów i właściwej ochrony wierzycieli należy jednak ustalić próg dla dozwolonej działalności niezwiązanej z celem pożytku publicznego.
- (12) Aby umożliwić FE realizację działalności transgranicznej, powinna ona posiadać, o ile jest to konieczne, swobodę przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (13) Aby zapewnić szeroką dostępność FE dla fundatorów i fundacji, powinna istnieć możliwość utworzenia FE *ex nihilo*, w drodze połączenia krajowych podmiotów pożytku publicznego lub w drodze przekształcenia krajowych podmiotów pożytku publicznego w FE. Aby ułatwić utworzenie FE w drodze przekształcenia lub połączenia transgranicznego, w rozporządzeniu należy określić zasady odpowiednich procedur. Połączenia między podmiotami pożytku publicznego posiadającymi swoją siedzibę statutową w tym samym państwie członkowskim powinny być regulowane prawem tego państwa członkowskiego.
- (14) Aby nie nakładać zbędnych obciążeń na podmioty pożytku publicznego, formalności związane z rejestracją FE należy ograniczyć do wymogów niezbędnych dla zapewnienia pewności prawa. Krajowe organy rejestrujące powinny powiadamiać Komisję o zarejestrowanych przez siebie FE.
- (15) Aby umożliwić fundacji europejskiej posiadanie struktur prawnych, które można dostosować do jej potrzeb i wielkości oraz których zmiana byłaby możliwa wraz z rozwojem działalności, FE powinna mieć swobodę decydowania w swoim statucie o najbardziej dla niej odpowiedniej organizacji wewnętrznej. W rozporządzeniu należy jednak określić pewne powszechnie obowiązujące zasady dotyczące zarządzania oraz, w szczególności, roli i obowiązków rady zarządzającej i minimalnej liczby jej członków. FE powinna mieć możliwość utworzenia rady nadzorczej lub innych organów. Aby ułatwić wyrażanie niezależnych opinii oraz krytyki, skład rady zarządzającej i rady nadzorczej FE powinien być w dostatecznym stopniu różnorodny pod względem wieku, płci, wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Szczególnie ważna jest równowaga płci dla zapewnienia właściwej reprezentacji społeczeństwa. Ze względu na różnice między systemami krajowymi, odpowiedzialność dyrektorów powinny regulować stosowne przepisy prawa krajowego.

- (16) Konieczne jest, aby aktywa FE były wykorzystywane do realizacji jej celu pożytku publicznego. Należy określić jasne zasady w celu uniknięcia konfliktów interesów, które mogłyby zagrozić tej zasadzie. W tym względzie należy zauważyć, że na reputację i wizerunek FE może negatywnie wpłynąć nie tylko rzeczywisty konflikt interesów, ale również samo prawdopodobieństwo powstania konfliktu interesów.
- (17) Dla zapewnienia wiarygodności i zaufania FE powinna stosować wysokie standardy przejrzystości i odpowiedzialności. FE powinna przechowywać dokumentację swoich transakcji finansowych i rocznych sprawozdań finansowych. Sprawozdania te powinny podlegać badaniu zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającej dyrektywę Rady 84/253/EWG²² i powinny podlegać ujawnieniu.
- (18) Aby umożliwić FE pełne wykorzystanie zalet jednolitego rynku, powinna ona mieć możliwość przeniesienia swojej siedziby statutowej z jednego państwa członkowskiego do innego.

²² Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

- (19) Ze względu na szczególne cechy FE, powinna ona podlegać nadzorowi państwowego organu nadzorczego. Dzieje się tak obecnie we wszystkich państwach członkowskich w przypadku krajowych podmiotów pożytku publicznego. Aby wykorzystać procedury opracowane już przez organy krajowe, nadzór powinien odbywać się na szczeblu krajowym. Rozporządzenie powinno określić minimalne, lecz silne uprawnienia nadzorcze celem zagwarantowania właściwych i wystarczająco jednolitych uprawnień organom nadzorczym w całej Unii. Dla skuteczności nadzoru należy zapewnić współpracę między organami nadzorczymi państw członkowskich.
- (20) Państwa członkowskie mają dużą swobodę w określaniu sposobu traktowania podmiotów pożytku publicznego i ich darczyńców pod względem podatkowym w odniesieniu do podatku dochodowego i podatku od zysków kapitałowych, podatków od spadków i darowizn, podatków od majątku i gruntów, podatków od przeniesienia aktywów, podatków rejestracyjnych, opłat skarbowych i podobnych podatków. Równocześnie należy zapewnić, aby państwa członkowskie nie dyskryminowały żadnych zagranicznych podmiotów pożytku publicznego i ich darczyńców.
- (21) Wiele państw członkowskich zapewnia korzystne traktowanie podmiotów pożytku publicznego i ich darczyńców pod względem podatkowym. Aby zapewnić najwyższą możliwą wartość dodaną dla podmiotów pożytku publicznego w Unii, FE powinna zatem mieć możliwość korzystania z tych samych korzyści podatkowych, które państwo członkowskie, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, oferuje krajowym podmiotom pożytku publicznego. Niedyskryminujące traktowanie powinno również dotyczyć darczyńców FE oraz beneficjentów FE w kraju lub poza jego granicami. Wskazane wyżej traktowanie należy we wszystkich przypadkach zapewnić bez konieczności dowodzenia przez FE lub jej darczyńców bądź beneficjentów, że FE jest równoważna krajowym podmiotom pożytku publicznego.
- (22) Państwa członkowskie powinny traktować FE pod względem podatkowym w odniesieniu do jej działalności gospodarczej, w tym dozwolonej działalności gospodarczej niezwiązanej z celem pożytku publicznego, tak samo jak traktują krajowe podmioty pożytku publicznego. W przypadku preferencyjnego pod względem podatkowym traktowania działalności gospodarczej, w tym dozwolonej działalności gospodarczej niezwiązanej z celem pożytku publicznego, należy zapewnić zgodność z postanowieniami Traktatu w zakresie konkurencji, w tym z przepisami dotyczącymi zasad pomocy państwa.
- (23) Należy przyjąć przepisy gwarantujące pracownikom FE prawo do bycia informowanym i do udziału w konsultacjach na właściwym szczeblu ponadnarodowym w sytuacjach, kiedy FE ma znaczną liczbę pracowników w różnych państwach członkowskich. Aby zapewnić ich dopasowanie do szczególnej sytuacji każdej FE, należy określić praktyczne ustalenia na potrzeby informowania pracowników i konsultacji z pracownikami w trybie ponadnarodowym, przede wszystkim w drodze porozumienia między stronami w FE, a w razie jego braku – w drodze stosowania szeregu wymogów dodatkowych określonych w dyrektywie 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o

zasięgu wspólnotowym²³. Ze względu na duże znaczenie wolontariatu w przypadku fundacji, w procesie informowania i konsultacji w ramach FE powinni uczestniczyć wolontariusze długoterminowi.

- (24) Dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przepisy przyjęte przez nie w związku z niniejszym rozporządzeniem nie prowadziły do nieproporcjonalnych ograniczeń regulacyjnych w odniesieniu do FE ani do dyskryminującego traktowania FE w porównaniu z podmiotami pożytku publicznego podlegającymi przepisom prawa krajowego.
- (25) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym naruszenia obowiązku uregulowania w statucie FE kwestii wskazanych w niniejszym rozporządzeniu, oraz zapewnić ich stosowanie. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (26) Na potrzeby przyjęcia niniejszego rozporządzenia Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie przewiduje innych kompetencji niż określone w art. 352.
- (27) Ponieważ cele proponowanego działania polegające na ułatwieniu działalności transgranicznej podmiotów pożytku publicznego nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, gdyż obejmują one stworzenie formy prawnej podmiotu pożytku publicznego o cechach wspólnych na obszarze całej Unii, natomiast ze względu na rozmiar proponowanego działania możliwe jest ich skuteczniejsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (28) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących fundacji politycznych na poziomie europejskim ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania²⁴,

²³ Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 28.

²⁴ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

SEKCJA 1

PRZEDMIOT, STOSOWANE PRZEPISY I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki dotyczące utworzenia i działania fundacji europejskiej (*Fundatio Europaea*, dalej „FE”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „aktywa” oznaczają wszystkie materialne lub niematerialne zasoby, które można posiadać lub kontrolować w celu tworzenia wartości;
- 2) „niepowiązana działalność gospodarcza” oznacza działalność gospodarczą prowadzoną przez FE, która nie służy bezpośrednio realizacji celu pożytku publicznego podmiotu pożytku publicznego;
- 3) „rozporządzenie testamentowe” oznacza każdy dokument prawny zgodny z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba testatora, opisujący sposób zarządzania i rozporządzenia majątkiem testatora po jego śmierci;
- 4) „organ publiczny” oznacza dowolny podmiot, bez względu na to, czy zgodnie z prawem wchodzi w skład władz państwowych, krajowych, regionalnych lub lokalnych czy nie, bądź inny organ publiczny utworzony zgodnie z prawem, który świadczy usługi użyteczności publicznej lub wypełnia funkcje publiczne na podstawie przepisów ustawowych;
- 5) „podmiot pożytku publicznego” oznacza fundację posiadającą cel pożytku publicznego lub podobny podmiot działający na rzecz pożytku publicznego nieposiadający członków, utworzony zgodnie z prawem jednego z państw członkowskich;

- 6) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym FE ma swoją siedzibę statutową bezpośrednio przed przeniesieniem tej siedziby statutowej do innego państwa członkowskiego;
- 7) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, do którego przeniesiona zostaje siedziba statutowa FE.

Artykuł 3

Przepisy mające zastosowanie do FE

1. FE podlega przepisom niniejszego rozporządzenia oraz swojego statutu.
2. W sprawach, które nie zostały uregulowane bądź zostały tylko częściowo uregulowane w niniejszym rozporządzeniu lub w statucie FE, FE podlega następującym przepisom:
 - (a) przepisom przyjętym przez państwa członkowskie dla zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - (b) w sprawach nieobjętych lit. a), przepisom prawa krajowego stosowanym w odniesieniu do podmiotów pożytku publicznego.

Artykuł 4

Ujawnianie informacji

1. Informacje dotyczące FE podlegające ujawnianiu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są ujawniane zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego w taki sposób, iż są łatwo dostępne dla opinii publicznej.
2. W pismach i formularzach zamówień FE, mających postać papierową lub elektroniczną, jak również na stronach internetowych FE podaje się następujące dane:
 - (a) informacje niezbędne do określenia organu rejestrującego, o którym mowa w art. 22 ust. 1, wraz z numerem wpisu FE w jego rejestrze;
 - (b) nazwa FE, państwo członkowskie, na terytorium którego FE posiada swoją siedzibę statutową, adres jej siedziby statutowej; oraz
 - (c) gdzie jest to stosowne, fakt, iż w stosunku do FE toczy się postępowanie upadłościowe lub postępowanie w sprawie jej rozwiązania.

SEKCJA 2

OGÓLNE WYMOGI DOTYCZĄCE FE

Artykuł 5

Cel pożytku publicznego

1. FE jest odrębnie ukonstytuowanym podmiotem działającym na rzecz realizacji celu pożytku publicznego.
2. FE służy ogólnie pojętemu dobru publicznemu.

FE może być utworzona wyłącznie w następujących celach, a posiadane przez nią aktywa są w sposób nieodwołalny przeznaczone na te cele:

- (a) sztuka, kultura lub ochrona miejsc o znaczeniu historycznym;
- (b) ochrona środowiska naturalnego;
- (c) prawa obywatelskie lub prawa człowieka;
- (d) zwalczanie dyskryminacji na gruncie płci, rasy, pochodzenia etnicznego, religii, niepełnosprawności, orientacji seksualnej lub dowolnej innej zakazanej prawem formy dyskryminacji;
- (e) dobrobyt społeczny, w tym przeciwdziałanie ubóstwu i walka z ubóstwem;
- (f) pomoc humanitarna lub pomoc w przypadku katastrof;
- (g) pomoc rozwojowa i współpraca rozwojowa;
- (h) pomoc na rzecz uchodźców lub imigrantów;
- (i) ochrona dzieci, młodzieży i osób starszych oraz wsparcie dla tych grup;
- (j) pomoc osobom niepełnosprawnym lub ochrona tych osób;
- (k) ochrona zwierząt;
- (l) nauka, badania naukowe oraz innowacje;
- (m) kształcenie i szkolenie;
- (n) porozumienie na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
- (o) zdrowie, dobrostan i opieka medyczna;
- (p) ochrona konsumentów;

- (q) pomoc osobom w trudnej lub niekorzystnej sytuacji społecznej lub ochrona tych osób;
- (r) sport amatorski;
- (s) wsparcie infrastrukturalne dla podmiotów pożytku publicznego.

Artykuł 6

Element transgraniczny

W momencie rejestracji FE prowadzi działalność lub posiada cel statutowy polegający na prowadzeniu działalności w przynajmniej dwóch państwach członkowskich.

Artykuł 7

Aktywa

1. Aktywa FE są wyrażone w euro.
2. FE posiada aktywa równoważne przynajmniej kwocie 25 000 EUR.

Artykuł 8

Odpowiedzialność

Odpowiedzialność FE jest ograniczona wysokością jej aktywów.

SEKCJA 3

OSOBOWOŚĆ PRAWNA I ZDOLNOŚĆ PRAWNA

Artykuł 9

Osobowość prawna

FE posiada osobowość prawną we wszystkich państwach członkowskich.

FE nabywa osobowość prawną w dniu, w którym zostaje wpisana do rejestru zgodnie z art. 21, 22 i 23.

Artykuł 10

Zdolność prawna

1. FE posiada zdolność prawną i pełną zdolność do czynności prawnych we wszystkich państwach członkowskich.

Jeżeli nie zostało to ograniczone w jej statucie, FE posiada wszystkie prawa niezbędne do prowadzenia swojej działalności, w tym prawo do posiadania majątku ruchomego i nieruchomego, do udzielania dotacji, do pozyskiwania środków pieniężnych, do otrzymywania i posiadania darowizn dowolnego rodzaju, w tym akcji i innych zbywalnych papierów wartościowych, spadków i darowizn rzeczowych z dowolnych źródeł zgodnych z prawem, w tym z państw trzecich.

Tam, gdzie jest to konieczne do prowadzenia działalności, FE posiada swobodę przedsiębiorczości w każdym państwie członkowskim.

2. FE może podejmować działania zmierzające do realizacji swojego celu w dowolny sposób zgodny z prawem dozwolony w statucie, zgodny z jej celem pożytku publicznego i z niniejszym rozporządzeniem.
3. Jeżeli nie zostało to ograniczone w jej statucie, FE może prowadzić działalność w dowolnym państwie trzecim.

Artykuł 11

Działalność gospodarcza

1. Jeżeli nie zostało to ograniczone w jej statucie, FE posiada zdolność i swobodę prowadzenia działalności handlowej lub innej działalności gospodarczej pod warunkiem, że wszystkie zyski są wykorzystywane wyłącznie do realizowania jej celu(ów) pożytku publicznego.
2. Działalność gospodarcza niepowiązana z celem pożytku publicznego FE jest dopuszczalna do poziomu 10 % rocznych obrotów netto FE pod warunkiem, że wyniki działalności niezwiązanej z tym celem są przedstawiane osobno w księgach rachunkowych.

Rozdział II

Tworzenie FE

SEKCJA 1

METODY TWORZENIA FE

Artykuł 12

Metody tworzenia FE

1. FE może zostać utworzona w jeden z następujących sposobów:
 - (a) rozporządzenie testamentowe osoby fizycznej, jak przewidziano w art. 13;
 - (b) akt notarialny lub pisemne oświadczenie osoby fizycznej lub prawnej bądź organu publicznego zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego, jak przewidziano w art. 13;
 - (c) połączenie podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w jednym lub więcej niż jednym państwie członkowskim, jak przewidziano w art. 14, 15 i 16;
 - (d) przekształcenie w FE krajowego podmiotu pożytku publicznego utworzonego zgodnie z prawem w państwie członkowskim, jak przewidziano w art. 17 i 18.
2. FE jest tworzona na czas nieokreślony lub, jeżeli zostało to wyraźnie określone w jej statucie, na czas określony wynoszący przynajmniej dwa lata.

Artykuł 13

Utworzenie FE w drodze rozporządzenia testamentowego, aktu notarialnego lub pisemnego oświadczenia

Rozporządzenie testamentowe, akt notarialny lub pisemne oświadczenie zawierają przynajmniej:

- (a) wyrażenie zamiaru utworzenia FE;
- (b) wyrażenie zamiaru przekazania darowizny na rzecz FE;
- (c) określenie początkowych aktywów FE;
- (d) określenie celu FE związanego z pożytkiem publicznym.

Artykuł 14

Utworzenie w drodze połączenia

1. FE może zostać utworzona w drodze połączenia podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w jednym lub więcej niż jednym państwie członkowskim, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - (a) połączenie krajowych podmiotów pożytku publicznego jest dozwolone na mocy stosownych przepisów prawa krajowego;
 - (b) połączenie jest dozwolone na mocy statutu każdego z łączących się podmiotów.
2. Decyzję o połączeniu podejmuje rada zarządzająca każdego z łączących się podmiotów. Decyzja musi spełniać wymogi w zakresie kworum i większości mające zastosowanie do krajowego podmiotu pożytku publicznego pragnącego dokonać połączenia z innym krajowym podmiotem pożytku publicznego lub, przy braku takich zasad, wymogi mające zastosowanie do krajowego podmiotu pożytku publicznego pragnącego dokonać zmiany swojego statutu.
3. Bez uszczerbku dla art. 16, połączenie podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w tym samym państwie członkowskim odbywa się zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego.

Połączenie podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w różnych państwach członkowskich odbywa się zgodnie z przepisami art. 15.

Artykuł 15

Wniosek o połączenie transgraniczne

1. Szczegółowy wniosek o połączenie, przyjęty przez rady zarządzające zgodnie z art. 14 ust. 2, jest składany przez każdy z łączących się podmiotów do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym każdy podmiot został utworzony zgodnie z prawem, oraz, gdzie jest to stosowne, jest publikowany zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.
2. Wniosek o połączenie zawiera decyzję rady zarządzającej, o której mowa w art. 14 ust. 2, a także wspólny projekt warunków połączenia obejmujący przynajmniej następujące dane:
 - (a) nazwa i adres każdego z łączących się podmiotów pożytku publicznego;
 - (b) nazwa i adres planowanej siedziby statutowej dla FE;
 - (c) proponowany statut FE;
 - (d) formy ochrony praw wierzycieli i pracowników łączących się podmiotów.

3. Każdy właściwy organ rozpatruje wniosek o połączenie zgodnie z takimi samymi procedurami i zasadami jak w przypadku wniosku o połączenie prowadzące do powstania krajowego podmiotu pożytku publicznego.
4. Właściwy organ w każdym zainteresowanym państwie członkowskim bez zbędnej zwłoki wydaje zaświadczenie o dopełnieniu czynności i formalności poprzedzających połączenie.
5. Po dokonaniu rejestracji FE zgodnie z art. 21, 22 i 23, organ rejestrujący niezwłocznie powiadamia właściwe organy, o których mowa w ust. 1, oraz, gdzie jest to stosowne, organ odpowiedzialny za rejestrację podmiotów pożytku publicznego rozwiązywanych wskutek połączenia.

Wykreślenia poprzedniej rejestracji, gdzie jest to stosowne, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie wcześniej niż po otrzymaniu powiadomienia.

Artykuł 16

Skutki połączenia

1. W przypadku połączenia prowadzącego do powstania nowej osoby prawnej wszystkie aktywa i pasywa każdego podmiotu pożytku publicznego są przenoszone do nowej FE, a łączące się podmioty przestają istnieć.
2. W przypadku połączenia dokonywanego w drodze wchłonięcia innego podmiotu wszystkie aktywa i pasywa wchłanianego podmiotu pożytku publicznego są przenoszone do wchłaniającego go podmiotu pożytku publicznego, podmiot wchłonięty przestaje istnieć, a osoba prawna wchłaniająca ten podmiot staje się FE.

Artykuł 17

Utworzenie w drodze przekształcenia

1. FE może zostać utworzona w drodze przekształcenia podmiotu pożytku publicznego utworzonego zgodnie z prawem w państwie członkowskim, pod warunkiem, że jest to dozwolone na mocy statutu przekształcanego podmiotu.
2. Rada zarządzająca danego podmiotu podejmuje decyzję o przekształceniu w FE i o niezbędnych zmianach w statucie.
3. Utworzenie FE w drodze przekształcenia nie powoduje likwidacji przekształcanego podmiotu pożytku publicznego ani utraty lub przerwania ciągłości jego osobowości prawnej oraz nie ma wpływu na jakiegokolwiek prawa lub zobowiązania istniejące przed przekształceniem.

Artykuł 18

Wniosek o przekształcenie

1. Szczegółowy wniosek o przekształcenie przyjęty przez radę zarządzającą zgodnie z art. 17 ust. 2 jest składany do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym dany podmiot został utworzony zgodnie z prawem, oraz, gdzie jest to stosowne, jest publikowany zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.
2. Wniosek o przekształcenie zawiera decyzję rady zarządzającej, o której mowa w art. 17 ust. 2, a także projekt warunków przekształcenia obejmujący przynajmniej następujące dane:
 - (a) nazwa i adres przekształcanego podmiotu pożytku publicznego;
 - (b) nazwa i adres planowanej siedziby statutowej dla FE;
 - (c) proponowany statut FE;
 - (d) formy ochrony praw pracowników przekształcanego podmiotu pożytku publicznego.
3. Właściwy organ rozpatruje wniosek o przekształcenie zgodnie z takimi samymi procedurami i zasadami jak w przypadku wniosku o zmianę statutu podmiotu pożytku publicznego.
4. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki wydaje zaświadczenie o dopełnieniu czynności i formalności poprzedzających przekształcenie.
5. Po dokonaniu rejestracji FE zgodnie z art. 21, 22 i 23, organ rejestrujący niezwłocznie powiadamia właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, oraz, gdzie jest to stosowne, organ odpowiedzialny za rejestrację przekształcanego podmiotu pożytku publicznego.

Wykreślenia poprzedniej rejestracji, gdzie jest to stosowne, dokonuje się niezwłocznie, jednak nie wcześniej niż po otrzymaniu powiadomienia.

SEKCJA 2

STATUT

Artykuł 19

Minimalna treść statutu

1. Statut FE zawiera przynajmniej:
 - (a) nazwiska lub nazwy fundatorów;

- (b) nazwę FE;
 - (c) adres siedziby statutowej;
 - (d) opis celów związanych z pożytkiem publicznym;
 - (e) określenie aktywów w momencie utworzenia;
 - (f) określenie roku finansowego FE;
 - (g) liczbę członków rady zarządzającej;
 - (h) zasady powoływania i odwoływania rady zarządzającej;
 - (i) organy FE, poza radą zarządzającą, oraz ich funkcje, gdzie jest to stosowne;
 - (j) procedurę zmiany statutu;
 - (k) wskazanie okresu istnienia FE, jeżeli nie została ona utworzona na czas nieokreślony;
 - (l) sposób podziału aktywów netto po likwidacji;
 - (m) dzień przyjęcia statutu.
2. Statut FE ma formę pisemną i podlega wymogom formalnym określonym w stosownych przepisach prawa krajowego.

Artykuł 20

Zmiana statutu

1. W przypadku, gdy istniejący statut przestał być odpowiedni na potrzeby funkcjonowania FE, rada zarządzająca może zdecydować o zmianie statutu.
2. Cel istnienia FE może zostać zmieniony wyłącznie wtedy, gdy aktualny cel został osiągnięty lub nie może zostać osiągnięty bądź gdy obecny(e) cel(e) wyraźnie przestał(y) zapewniać odpowiedni i skuteczny sposób wykorzystania aktywów FE.
3. Zmiany statutu, o ile mają wpływ na cel istnienia FE, muszą być zgodne z wolą fundatora.
4. Rada zarządzająca przyjmuje jednogłośnie wszelkie zmiany w zakresie celu istnienia FE i przedstawia je do zatwierdzenia organowi nadzorczemu.

SEKCJA 3

REJESTRACJA

Artykuł 21

Rejestracja

1. Rejestracji FE dokonuje się w jednym państwie członkowskim.
2. Rejestracji FE powstałej w wyniku połączenia dwóch podmiotów pożytku publicznego utworzonych zgodnie z prawem w tym samym państwie członkowskim dokonuje się w tym państwie członkowskim.
3. Rejestracji FE powstałej w wyniku połączenia transgranicznego dokonuje się w jednym z państw członkowskich, w których łączące się podmioty zostały utworzone zgodnie z prawem.
4. Rejestracji FE powstałej w wyniku przekształcenia dokonuje się w państwie członkowskim, w którym przekształcony podmiot był pierwotnie utworzony zgodnie z prawem.

Artykuł 22

Organ rejestrujący

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ rejestrujący do celów rejestracji FE i powiadamia o tym Komisję.
2. Organy rejestrujące wyznaczone zgodnie z ust. 1 odpowiadają za przechowywanie informacji na temat zarejestrowanych FE.

Organy rejestrujące współpracują ze sobą w zakresie dokumentów, informacji i danych dotyczących FE.
3. Organy rejestrujące przekazują Komisji do dnia 31 marca każdego roku informacje o nazwie, adresie siedziby statutowej, numerze w rejestrze i sektorze działalności każdej FE zarejestrowanej w rejestrze oraz usuniętej z rejestru w poprzednim roku kalendarzowym oraz o całkowitej liczbie FE zarejestrowanych na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Artykuł 23

Formalności związane z rejestracją

1. Wnioski o rejestrację FE są składane wraz z następującymi dokumentami i danymi w języku przewidzianym stosownymi przepisami prawa krajowego:
 - (a) nazwa FE i adres planowanej siedziby statutowej w Unii Europejskiej;
 - (b) dokumenty założycielskie;
 - (c) podpisane oświadczenie w sprawie aktywów, które mają zostać przeznaczone na cele związane z FE, lub inny dowód płatności pieniężnej lub przekazania świadczenia w naturze, wraz ze szczegółowymi informacjami;
 - (d) statut FE;
 - (e) nazwiska i adresy oraz inne informacje konieczne, zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego, do zidentyfikowania:
 - (i) wszystkich członków rady zarządzającej oraz ich ewentualnych zastępców;
 - (ii) wszystkich innych osób upoważnionych do reprezentowania FE w stosunkach ze stronami trzecimi i w postępowaniach sądowych;
 - (iii) biegłego(-ych) rewidenta(-ów) FE;
 - (f) pełnomocnictwo do indywidualnego lub łącznego reprezentowania FE przez osoby wymienione w lit. e) ppkt (i) i (ii);
 - (g) nazwiska, cele i adresy organizacji założycielskich, jeżeli są to podmioty prawne, bądź podobne odnośne informacje dotyczące podmiotów publicznych;
 - (h) nazwy i adresy biur FE, jeżeli takie istnieją oraz informacje konieczne do ustalenia właściwego organu rejestrującego oraz numer wpisu;
 - (i) w przypadku, gdy FE powstała w wyniku połączenia, następujące dokumenty:
 - (i) warunki połączenia;
 - (ii) zaświadczenia, o których mowa w art. 15 ust. 4, wydane w okresie krótszym niż sześć miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku;
 - (iii) dowód na spełnienie wymogów w zakresie ochrony wierzycieli i pracowników, określonych stosownymi przepisami prawa krajowego;
 - (j) w przypadku, gdy FE powstała w wyniku przekształcenia, następujące dokumenty:
 - (i) warunki przekształcenia;

- (ii) zaświadczenie, o którym mowa w art. 18 ust. 4, wydane w okresie krótszym niż sześć miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku;
 - (iii) dowód na spełnienie wymogów w zakresie ochrony pracowników, określonych stosownymi przepisami prawa krajowego;
- (k) zaświadczenie z rejestru karnego o niekaralności oraz oświadczenia członków rady zarządzającej, że nie zostali pozbawieni możliwości pełnienia funkcji członka rady.

Przy rejestracji państwa członkowskie nie mogą wymagać żadnych innych dokumentów ani danych.

Organ rejestrujący lub, gdzie jest to stosowne, inny właściwy organ sprawdza zgodność dokumentów i danych z wymogami niniejszego rozporządzenia oraz ze stosownymi przepisami prawa krajowego.

2. Organ rejestrujący lub, gdzie jest to stosowne, inny właściwy organ sprawdza, czy wnioskodawca spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
3. Organ rejestrujący rejestruje FE, która złożyła wszystkie dokumenty i dane, o których mowa w ust. 1, i która spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia, w ciągu dwunastu tygodni od daty wniosku.

Po rejestracji nie jest wymagane żadne inne zezwolenie ze strony państwa członkowskiego.

4. Decyzja organu rejestrującego wraz z informacjami, o których mowa w ust. 1 lit. a) i d)–h) niniejszego artykułu, podlega ujawnieniu.

Artykuł 24

Zmiany w zakresie dokumentów i danych przedstawionych przy rejestracji

1. Rada zarządzająca lub dowolna osoba upoważniona do reprezentowania FE przedstawia organowi rejestrującemu zmiany w zakresie dokumentów lub danych, o których mowa w art. 23 ust. 1, w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
2. Po każdorazowej zmianie statutu FE przedstawia pełny tekst statutu organowi rejestrującemu włącznie z dotychczasowymi zmianami. Przedstawienie zmiany w zakresie informacji figurujących w rejestrze musi być poparte dowodami w postaci dokumentów potwierdzających, że o zmianie zdecydowano zgodnie z prawem.
3. Rejestracja zmian w zakresie dokumentów i danych, o których mowa w art. 23 ust. 4, podlega ujawnieniu.

Artykuł 25

Nazwa FE

1. Nazwa FE zawiera skrótowiec „FE”.
2. Tylko FE może posługiwać się w swojej nazwie skrótowcem „FE”.

Podmioty, których nazwy zawierają skrótowiec „FE” lub po nazwach których następuje skrótowiec „FE” i które uzyskały rejestrację w państwie członkowskim przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają obowiązku zmiany swojej nazwy ani tego skrótowca.

Artykuł 26

Odpowiedzialność za działania podejmowane przed zarejestrowaniem FE

Odpowiedzialność za działania podejmowane przed zarejestrowaniem FE regulują stosowne przepisy prawa krajowego.

Rozdział III

Organizacja FE

Artykuł 27

Rada zarządzająca

1. Działalnością FE kieruje rada zarządzająca składająca się z nieparzystej liczby przynajmniej trzech członków, określonej w statucie FE.
2. Przy głosowaniu nad uchwałami każdy członek rady dysponuje jednym głosem.
3. Jeżeli statut FE lub niniejsze rozporządzenie nie stanowią inaczej, rada podejmuje decyzje większością głosów swoich członków.

Artykuł 28

Członkowie rady zarządzającej

1. Członkowie rady zarządzającej muszą posiadać zdolność prawną i pełną zdolność do czynności prawnych i nie mogą być pozbawieni możliwości pełnienia funkcji członka rady na mocy przepisów prawa dowolnego państwa członkowskiego ani decyzji sądowej lub administracyjnej w dowolnym państwie członkowskim.

2. Członkowie rady zarządzającej mogą w dowolnym momencie złożyć rezygnację.
- Członek rady zarządzającej składa rezygnację w każdej z następujących sytuacji:
- (a) członek nie spełnia wymogów określonych w ust. 1;
 - (b) członek nie spełnia warunków wymaganych do przyjęcia, określonych w dokumentach założycielskich lub statucie FE;
 - (c) członek zostaje uznany przez sąd za winnego niewłaściwego postępowania pod względem finansowym;
 - (d) członek, ze względu na swoje działania lub zaniechania, okazał się wyraźnie niezdolny do wypełniania obowiązków członka rady.
3. O ile statut FE tak stanowi, rada zarządzająca lub rada nadzorcza mogą odwołać członka rady zarządzającej z powodów określonych w ust. 2 akapit drugi.

Organ nadzorczy może odwołać członka rady zarządzającej z powodów określonych w ust. 2 akapit drugi lub w przypadkach przewidzianych stosownymi przepisami prawa krajowego złożyć do właściwego sądu wnioski o odwołanie.

Artykuł 29

Obowiązki rady zarządzającej i jej członków

1. Rada zarządzająca ma następujące obowiązki:
 - (a) odpowiedzialność za właściwą administrację i właściwe zarządzanie FE oraz właściwe prowadzenie działalności FE;
 - (b) zapewnienie przestrzegania statutu FE, niniejszego rozporządzenia oraz stosownych przepisów prawa krajowego.
2. Członkowie rady zarządzającej działają w najlepiej pojętym interesie FE i dla osiągnięcia jej celu pożytku publicznego oraz przestrzegają obowiązku lojalności przy wykonywaniu swoich zadań.

Artykuł 30

Dyrektorzy zarządzający

1. Rada zarządzająca może nominować jednego lub więcej dyrektorów zarządzających odpowiedzialnych za bieżące zarządzanie FE, którzy działają zgodnie z jej instrukcjami.

Przewodniczący oraz większość członków rady zarządzającej nie mogą być równocześnie dyrektorami zarządzającymi.

2. Dyrektorzy zarządzający działają w najlepiej pojętym interesie FE i dla osiągnięcia jej celu pożytku publicznego oraz przestrzegają obowiązku lojalności przy wykonywaniu swoich zadań.

Artykuł 31

Inne organy FE

Statut FE może przewidywać powołanie rady nadzorczej oraz innych organów.

Artykuł 32

Konflikty interesów

1. Fundator oraz inni członkowie rady mogący pozostawać w relacjach gospodarczych, rodzinnych lub w innych relacjach z fundatorem lub ze sobą nawzajem, co mogłoby prowadzić do powstania rzeczywistych lub potencjalnych konfliktów interesów zakłócających ich zdolność do osądu, nie mogą stanowić większości w radzie zarządzającej.
2. Żadna osoba nie może równocześnie być członkiem zarówno rady zarządzającej, jak i rady nadzorczej.
3. Na rzecz żadnego fundatora, członka rady zarządzającej lub rady nadzorczej, dyrektora zarządzającego ani biegłego rewidenta nie można przekazywać żadnych korzyści, pośrednich ani bezpośrednich, nie można ich także przekazywać innym osobom pozostającym z nimi w relacjach gospodarczych lub rodzinnych, chyba że są przekazywane z tytułu wykonywania przez te osoby obowiązków w ramach FE.

Artykuł 33

Reprezentowanie FE wobec stron trzecich

Rada zarządzająca, jak również dowolna osoba upoważniona przez radę zarządzającą i wykonująca jej polecenia, może reprezentować FE w relacjach ze stronami trzecimi oraz w postępowaniach sądowych.

Artykuł 34

Przejrzystość i odpowiedzialność

1. FE prowadzi pełną i dokładną dokumentację wszystkich transakcji finansowych.

2. FE sporządza i przekazuje do właściwego krajowego organu rejestrującego oraz organu nadzorczego roczne sprawozdania finansowe oraz roczne sprawozdanie z działalności w terminie sześciu miesięcy od zakończenia roku finansowego.

Pierwszy okres sprawozdawczy trwa od dnia, w którym FE została zarejestrowana zgodnie z przepisami art. 21, 22 i 23, do ostatniego dnia roku finansowego określonego w statucie FE.

3. Roczne sprawozdanie z działalności zawiera przynajmniej następujące elementy:
 - a) informacja o działalności FE;
 - b) opis sposobu wspierania w danym roku finansowym celów pożytku publicznego, w imię których powołana została FE;
 - c) wykaz przyznanych dotacji, z uwzględnieniem prawa beneficjentów do zachowania prywatności.
4. Roczne sprawozdanie finansowe FE podlega badaniu przez jedną lub więcej osób uprawnionych do badania sprawozdań finansowych według krajowych przepisów przyjętych zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.
5. Roczne sprawozdanie finansowe, należycie zatwierdzone przez radę zarządzającą, wraz z opinią przedstawioną przez osobę odpowiedzialną za zbadanie tego sprawozdania, jak również sprawozdanie z działalności podlegają ujawnieniu.

Rozdział IV

Siedziba statutowa i jej przeniesienie

Artykuł 35

Siedziba statutowa FE

FE posiada swoją siedzibę statutową i centralną administrację lub główne miejsce prowadzenia działalności w Unii Europejskiej.

Artykuł 36

Przeniesienie siedziby statutowej

1. FE może przenieść swoją siedzibę statutową z jednego państwa członkowskiego do innego.

Przeniesienie to nie prowadzi do likwidacji FE ani do stworzenia nowego podmiotu prawnego ani też nie ma wpływu na prawa i obowiązki istniejące przed przeniesieniem siedziby.

2. Przeniesienie siedziby nabiera mocy w dniu rejestracji FE w przyjmującym państwie członkowskim.
3. FE nie przenosi swojej siedziby statutowej, gdy w stosunku do niej są stosowane uprawnienia nadzorcze określone w art. 46 ust. 2 akapit drugi, gdy FE znajduje się w trakcie rozwiązywania zgodnie z art. 40 lub gdy przeciwko FE wszczęto postępowanie likwidacyjne, upadłościowe lub podobne postępowanie bądź gdy przeniesienie siedziby jest sprzeczne ze statutem FE lub może zagrozić osiągnięciu celu istnienia FE.
4. Rejestracja w przyjmującym państwie członkowskim oraz wykreślenie z rejestru w macierzystym państwie członkowskim podlegają ujawnieniu.

Artykuł 37

Procedura przeniesienia

1. Rada zarządzająca FE przedkłada wniosek o przeniesienie właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego.
2. Wniosek o przeniesienie zawiera przynajmniej następujące dane:
 - (a) nazwa FE, adres jej siedziby statutowej w macierzystym państwie członkowskim, informacje niezbędne do ustalenia organu rejestrującego, o którym mowa w art. 22 ust. 1, oraz numer FE w rejestrze;
 - (b) proponowana nazwa FE oraz adres planowanej siedziby statutowej w przyjmującym państwie członkowskim;
 - (c) zmieniony statut FE, gdzie jest to stosowne;
 - (d) proponowany harmonogram przeniesienia;
 - (e) sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające prawne i ekonomiczne aspekty proponowanego przeniesienia, a także wyjaśniające skutki przeniesienia dla wierzycieli i pracowników FE.
3. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego sprawdza, że nie zachodzi żadna z sytuacji wymienionych w art. 36 ust. 3 i bez zbędnej zwłoki wydaje zaświadczenie potwierdzające dopełnienie czynności i formalności wymaganych przed dokonaniem przeniesienia.
4. FE składa właściwemu organowi w przyjmującym państwie członkowskim następujące dokumenty i dane:
 - (a) zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3;

- (b) wniosek o przeniesienie, zatwierdzony przez radę zarządzającą;
 - (c) dokumenty i dane wymienione w art. 23 ust. 1.
5. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego sprawdza bez zbędnej zwłoki, czy spełnione są materialne i formalne warunki w odniesieniu do przeniesienia siedziby statutowej przewidziane w niniejszym rozdziale oraz powiadamia o swojej decyzji właściwy organ rejestrujący przyjmującego państwa członkowskiego.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może odmówić zgody na przeniesienie jedynie wtedy, gdy nie są spełnione warunki, o których mowa w poprzednim akapicie.

6. Właściwy organ rejestrujący przyjmującego państwa członkowskiego dokonuje rejestracji FE. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamia właściwy organ rejestrujący macierzystego państwa członkowskiego o rejestracji FE w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ rejestrujący macierzystego państwa członkowskiego niezwłocznie wykreśla FE z rejestru, nie wcześniej jednak niż po otrzymaniu powiadomienia.

Rozdział V

Udział pracowników i wolontariuszy

Artykuł 38

Reprezentacja pracowników i wolontariuszy

1. Jeżeli całkowita liczba pracowników zatrudnionych przez FE i jej biura w ramach Unii osiąga lub przekracza 50 i przynajmniej 10 w każdym z przynajmniej dwóch państw członkowskich, FE tworzy europejską radę zakładową reprezentującą pracowników FE zgodnie z ust. 2.
2. FE mająca maksymalnie 200 pracowników tworzy europejską radę zakładową na wniosek przynajmniej 20 swoich pracowników w przynajmniej dwóch państwach członkowskich lub przedstawicieli tych pracowników.

FE mająca ponad 200 pracowników tworzy europejską radę zakładową na wniosek przynajmniej 10 % swoich pracowników w przynajmniej dwóch państwach członkowskich lub przedstawicieli tych pracowników.

Do tworzenia europejskiej rady zakładowej zastosowanie mają środki krajowe dotyczące wymagań dodatkowych określonych w pkt 1 lit. a)–e) załącznika I do dyrektywy 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. Przedstawiciele wolontariuszy, którzy uczestniczą w formalnej działalności wolontariackiej w FE przez dłuższy okres, otrzymują status obserwatora w europejskiej radzie zakładowej.

Liczba takich przedstawicieli to przynajmniej jeden przedstawiciel na państwo członkowskie, w którym obecnych jest przynajmniej 10 takich wolontariuszy.

Artykuł 39

Informowanie pracowników i wolontariuszy oraz konsultacje z pracownikami i wolontariuszami

1. Pracownicy i wolontariusze danej FE są informowani i uczestniczą w konsultacjach na szczeblu Unii w zakresie sytuacji, rozwoju, organizacji i spraw pracowniczych danej FE za pośrednictwem europejskiej rady zakładowej utworzonej zgodnie z art. 38.
2. Europejska rada zakładowa oraz rada zarządzająca lub, gdzie jest to stosowne, dyrektorzy zarządzający danej FE mogą zawrzeć porozumienie w sprawie uzgodnień praktycznych dotyczących informowania pracowników FE i konsultacji z pracownikami FE.
3. W przypadku niezawarcia takiego porozumienia lub w przypadku zagadnień nieuwzględnionych w takim porozumieniu zastosowanie mają krajowe środki dotyczące wymagań dodatkowych określonych w pkt 2–6 załącznika I do dyrektywy 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Rozdział VI

Rozwiązanie FE

Artykuł 40

Metody rozwiązania

FE może zostać rozwiązana za pomocą jednej spośród następujących metod:

- a) przekształcenie FE w podmiot pożytku publicznego na mocy prawa krajowego, jak przewidziano w art. 41 i 42;
- b) likwidacja FE, jak przewidziano w art. 43 i 44.

Artykuł 41

Rozwiązanie w drodze przekształcenia

1. FE może zostać przekształcona w podmiot pożytku publicznego podlegający prawu państwa członkowskiego, w którym ma on swoją siedzibę statutową, pod warunkiem, że przekształcenie jest dopuszczone w statucie FE.

Przekształcenie może mieć miejsce dopiero po upływie dwóch lat od rejestracji FE.

2. Rada zarządzająca FE decyduje o przekształceniu i niezbędnych zmianach w statucie.
3. Przekształcenie nie prowadzi do likwidacji podmiotu ani do utworzenia nowej osoby prawnej, nie wpływa też na prawa i obowiązki istniejące przed dokonaniem przekształcenia.

Artykuł 42

Wniosek o rozwiązanie w drodze przekształcenia

1. FE składa szczegółowy wniosek o rozwiązanie w drodze przekształcenia do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę statutową, zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego.
2. Wniosek o rozwiązanie w drodze przekształcenia zawiera decyzję rady zarządzającej FE, o której mowa w art. 41 ust. 2, nazwę i adres siedziby statutowej FE podlegającej przekształceniu, proponowaną nazwę, adres i statut nowego podmiotu pożytku publicznego oraz formy ochrony praw pracowników FE podlegającej przekształceniu.
3. Jeżeli właściwy organ zatwierdzi wniosek o rozwiązanie w drodze przekształcenia, przekazuje go do organu rejestrującego oraz, gdzie jest to stosowne, do organu odpowiedzialnego za rejestrację nowego podmiotu pożytku publicznego.
4. Po otrzymaniu zatwierdzonego wniosku o rozwiązanie w drodze przekształcenia, organ rejestrujący niezwłocznie wykreśla daną FE z rejestru, pod warunkiem, że ukończony został proces utworzenia nowego podmiotu pożytku publicznego zgodnie z przepisami prawa.
5. Przekształcenie nabiera mocy w dniu, w którym FE zostaje wykreślona z właściwego rejestru.

Przekształcenie podlega ujawnieniu.

Artykuł 43

Decyzja o likwidacji

1. Rada zarządzająca FE może zdecydować o likwidacji FE w jednym z następujących przypadków:
 - a) cel istnienia FE został osiągnięty lub nie może zostać osiągnięty;
 - b) upłynął okres, na jaki została ona powołana;
 - c) straciła ona wszystkie swoje aktywa.

Rada zarządzająca przedstawia swoją decyzję o likwidacji FE do zatwierdzenia przez organ nadzorczy.

2. Po wysłuchaniu rady zarządzającej danej FE organ nadzorczy może zadecydować o likwidacji FE lub, gdy jest to przewidziane stosownymi przepisami prawa krajowego, złożyć wniosek o jej likwidację do właściwego sądu w jednej z następujących sytuacji:
 - (a) gdy rada zarządzająca nie podjęła działań w przypadkach, o których mowa w ust. 1;
 - (b) gdy FE stale narusza swój statut, niniejsze rozporządzenie lub stosowne przepisy prawa krajowego.

Artykuł 44

Likwidacja

1. Jeżeli organ nadzorczy zatwierdził decyzję rady zarządzającej zgodnie z art. 43 ust. 1 akapit drugi lub jeżeli organ nadzorczy bądź, gdzie jest to stosowne, sąd zadecydował o likwidacji FE, aktywa te FE są wykorzystywane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Po spłaceniu w całości wierzycieli FE, ewentualne pozostałe aktywa FE są przekazywane do innego podmiotu pożytku publicznego mającego podobny cel pożytku publicznego lub są wykorzystywane do celów pożytku publicznego możliwie najbardziej zbliżonych do celów, dla realizacji których stworzona została dana FE.
3. Końcowe sprawozdanie finansowe za okres do dnia, w którym likwidacja stała się skuteczna, jest przesyłane do organu nadzorczego przez radę zarządzającą lub przez likwidatora odpowiedzialnego za likwidację wraz ze sprawozdaniem zawierającym informacje o podziale pozostałych aktywów. Dokumenty te podlegają ujawnieniu.

Rozdział VII

Nadzór państw członkowskich

Artykuł 45

Organ nadzorczy

Każde państwo członkowskie wyznacza organ nadzorczy na potrzeby nadzorowania FE zarejestrowanych w tym państwie członkowskim i powiadamia o tym Komisję.

Artykuł 46

Uprawnienia i obowiązki organu nadzorczego

1. Organ nadzorczy dopilnowuje, aby rada zarządzająca działała zgodnie ze statutem FE, niniejszym rozporządzeniem i stosownymi przepisami prawa krajowego.
2. Organ nadzorczy jest uprawniony do zatwierdzania zmiany celu istnienia FE zgodnie z art. 20 ust. 4 oraz do likwidacji FE zgodnie z art. 43 ust. 1 akapit drugi.

Do celów ust. 1, organ nadzorczy posiada przynajmniej następujące uprawnienia:

- (a) gdy organ nadzorczy ma uzasadnione podstawy, aby sądzić, że rada zarządzająca FE nie działa zgodnie ze statutem FE, niniejszym rozporządzeniem lub stosownymi przepisami prawa krajowego – badanie spraw tej FE oraz, na potrzeby tego badania, żądanie od kierownictwa i pracowników danej FE oraz jej biegłego(-ych) rewidenta(-ów) udostępnienia wszystkich niezbędnych informacji i dowodów;
- (b) gdy istnieją dowody na niewłaściwe postępowanie pod względem finansowym, poważną niegospodarność lub nadużycia – powoływanie niezależnego eksperta dla zbadania spraw FE na koszt FE;
- (c) gdy istnieją dowody, że rada zarządzająca nie działała zgodnie ze statutem FE, niniejszym rozporządzeniem lub stosownymi przepisami prawa krajowego – wydawanie ostrzeżeń dla rady zarządzającej oraz nakazywanie radzie zarządzającej przestrzegania statutu FE, niniejszego rozporządzenia i stosownych przepisów prawa krajowego;
- (d) odwoływanie członka rady zarządzającej lub, gdy jest to przewidziane stosownymi przepisami prawa krajowego, składanie wniosku o odwołanie do właściwego sądu zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit drugi;

- (e) decydowanie o likwidacji FE lub, gdy jest to przewidziane stosownymi przepisami prawa krajowego, składanie wniosku o likwidację FE do właściwego sądu zgodnie z art. 43 ust. 2.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2, organ nadzorczy nie posiada uprawnień do ingerowania w administrowanie FE.

Artykuł 47

Współpraca między organami nadzorczymi

1. Celem wykonywania uprawnień nadzorczych oraz podjęcia koniecznych kroków, o których mowa w art. 46, organ nadzorczy państwa członkowskiego, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, współpracuje z organami nadzorczymi państw członkowskich, w których FE prowadzi swoją działalność.
2. Organy nadzorcze przekazują sobie wzajemnie wszystkie istotne informacje w przypadku naruszeń lub podejrzeń dotyczących naruszeń przez FE jej statutu, niniejszego rozporządzenia lub stosownych przepisów prawa krajowego.
3. Na wniosek organu nadzorczego państwa członkowskiego, w którym FE prowadzi swoją działalność, organ nadzorczy państwa członkowskiego, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, prowadzi dochodzenie w sprawie podejrzeń dotyczących naruszeń ze strony danej FE.

Organ nadzorczy, do którego kierowany jest wniosek, informuje składający wniosek organ nadzorczy o konkluzjach wyciągniętych z dostępnych mu informacji i o ewentualnych podjętych działaniach.

Artykuł 48

Współpraca z organami podatkowymi

1. Organ nadzorczy w państwie członkowskim, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, informuje organy podatkowe tego państwa członkowskiego niezwłocznie po rozpoczęciu badania podejrzeń dotyczących nieprawidłowości zgodnie z art. 46 ust. 2 akapit drugi lit. a) oraz wtedy, gdy wyznacza niezależnego eksperta zgodnie z art. 46 ust. 2 akapit drugi lit. b).
2. Informuje on także te organy podatkowe o postępach i wynikach tych badań oraz o wszystkich wydanych ostrzeżeniach lub nałożonych sankcjach.
3. Organ rejestrujący oraz organ nadzorczy państwa członkowskiego, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, udostępnia organowi podatkowemu dowolnego państwa członkowskiego, na jego wniosek, wszystkie dokumenty lub informacje dotyczące FE.

Rozdział VIII

Traktowanie pod względem podatkowym

Artykuł 49

Traktowanie FE pod względem podatkowym

1. W odniesieniu do podatków dochodowych i podatków od dochodów kapitałowych, podatków od spadków i darowizn, podatków od majątku i gruntów, podatków od przeniesienia aktywów, podatków rejestracyjnych, opłat skarbowych i podobnych podatków państwo członkowskie, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, traktuje FE pod względem podatkowym tak samo jak traktuje podmioty pożytku publicznego mające siedzibę w tym państwie członkowskim.
2. W odniesieniu do podatków, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie inne niż państwo, w którym FE ma swoją siedzibę statutową, traktują FE pod względem podatkowym tak samo jak traktują podmioty pożytku publicznego mające siedzibę w tych państwach członkowskich.
3. Do celów ust. 1 i 2 FE uznaje się za równoważną podmiotom pożytku publicznego utworzonym zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.

Artykuł 50

Traktowanie darczyńców FE pod względem podatkowym

1. Każda osoba fizyczna lub prawna przekazująca darowiznę na rzecz FE, czy to w obrębie jednego państwa członkowskiego, czy też z zagranicy, podlega – pod względem podatku dochodowego, podatków od darowizn, podatków od przeniesienia aktywów, podatków rejestracyjnych, opłat skarbowych i podobnych podatków – temu samemu traktowaniu pod względem podatkowym, które ma zastosowanie do darowizn przekazywanych na rzecz podmiotów pożytku publicznego mających siedzibę w państwie członkowskim, w którym darczyńca jest rezydentem do celów podatkowych.
2. Do celów ust. 1 FE otrzymującą darowiznę uznaje się za równoważną podmiotom pożytku publicznego utworzonym zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym darczyńca jest rezydentem do celów podatkowych.

Artykuł 51

Traktowanie beneficjentów FE pod względem podatkowym

Beneficjenci FE są traktowani pod względem dotacji lub innych otrzymanych korzyści tak, jak gdyby otrzymali je od podmiotu pożytku publicznego mającego siedzibę w państwie członkowskim, w którym beneficjent jest rezydentem do celów podatkowych.

Rozdział IX

Przepisy końcowe

Artykuł 52

Skuteczne stosowanie

Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby zapewnić skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia najpóźniej dwa lata od jego wejścia w życie.

Artykuł 53

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji w odniesieniu do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszystkie środki konieczne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie informują Komisję o ustanowionych przepisach najpóźniej do [dwa lata od wejścia w życie] i niezwłocznie informują ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 54

Przegląd rozporządzenia

Siedem lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia oraz ewentualne propozycje zmian.

Artykuł 55

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [2 lata od wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8.2.2012 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*